

høje Thing. Den Betænkelse, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) har, kan jeg ikke tillægge nogen Betydning, thi der er her virkelig ikke Tale om nogen delvis Revision af Hærløven. Vel har Thinget ikke tidligere haft Leilighed til at udtale sig om Principerne i dette Lovforslag, men det Udvalg, der tidligere har været nedsat over et Hærløvsforslag, hvor Bestemmelserne fandtes optagne, har, som gjentagne Gange fremhævet her, udtalt sig gunstig om Forslaget. Udvalget foreslog nogle Rettelser, og disse Rettelser har Ministeren næsten i Et og Alt taget til Følge.

Kjær: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gjøre til den høitagtede Krigsminister, og det er den, at det glædede mig overordentlig meget at høre, at han ikke alene selv personlig var Afstyk for provisoriske Love, men at han ogsaa, hvis jeg ikke hørte feil, har lagt det høie Landsting paa Sinde, at vi ved en Lov som denne skulde undgaa at komme i det Tilfælde, at der udstedes en provisorisk Finantslov (Munterhed), — om Forladelse, jeg mente en provisorisk Lov. I Anledning af den Munterhed, som min Fortalelse vakte, skal jeg dog bemærke, at det ikke er saa underligt, om min Røst faldt paa Finantsloven, og om jeg der kom til at slaa paa Noget, som jeg havde tænkt at ende med. Jeg vilde nemlig have endt med at udtale det Saab, at vi nu skulde være komne ud over en Tilstand, hvor vi skulde være udsatte for Trusler om provisoriske Finantslove; thi saadanne ere af en ganske anden særlig Betsfærdighed end den Slags provisoriske Love, der her er Tale om. Jeg er nemlig overbevist om, at enhver Undersaat i Riget vilde finde sig i, om Krigsministeren skulde komme i det Tilfælde at maatte udstede en provisorisk Lov af den Betsfærdighed, som der her er Tale om; men jeg haaber, at vi aldrig nogenstunde her i Riget skulle komme til at erkjende, at en provisorisk Finantslov er nødvendig, særlig under de Forhold, vi have havt i Udsigt. Det er mig overordentlig kjært, at vi nu ere komne ud over disse Trusler om provisoriske Tilstande, og jeg tilsiger den høitærede Krigsminister min Støtte paa ethvert Punkt, hvor hans Lovforslag falde sammen med min Opfattelse (Munterhed). Dette finde de Herrer saa morsomt. Jeg tror dog, at det er ganske naturligt, at jeg ikke vil tilsige den høitærede Minister min Støtte med Hensyn til Andet, end hvad jeg finder rigtig. De Forslag, den høitærede Minister har fremlagt, sigtende til en Revision af vore Hærløve, finder jeg paa ingen mulig Maade anerkjendelsesværdig og følgerig nærer jeg det Saab og det Ønske, at det ikke nogenstunde skal lykkes Krigsministeren at faae den gjennemførte saaledes, som de foreligge. Derimod ønsker jeg med ham, at vi maa komme til en Revision af vort Hærvæsen, men naturligvis en Revision, der gaar i den Retning, som jeg an-

ser for rigtig. Den Tid, haaber jeg, skal ikke være fjern, hvor det danske Folk erkjender, at den Opfattelse, jeg har, er rigtigere end den, som den høitagtede Krigsminister for Diebliffet har. Naar den høitærede Minister bliver opmærksom derpaa, er jeg overbevist om, at hans loyale Sind og Rensselmaade vil bevæge ham til at gaa i den samme Retning, saa at vi kunne blive enige om en Revision af Hærløvene inklusive det Forslag, der foreligger, saa ere vi ude over alle Vansteligheeder.

Krigsministeren (Haffner): Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Forinden jeg giver den høitærede Minister Ordet, skal jeg hellede Opmærksomheden paa, at det er hensigtsmæssigt for Behandlingen af denne Sag ikke at foregribe Forhandlingen om en Hærløvsrevision eller at fremsætte Bemærkninger om Udstedelsen af foreløbige Love om andre Forhold end dem, der her er Tale om. — Den høitærede Krigsminister har Ordet.

Krigsministeren (Haffner): Det var i Anledning af den Udtalelse, som den ærede sidste Røst fremsatte i Begyndelsen af sit Foredrag, at jeg begjærede Ordet. Efter hvad nu Thingets høitærede Formand har udtalt, skal jeg fatte mig ganske kort, idet jeg skal holde mig den ærede Formands Opfordring efterrettelig. Jeg tillod mig at udtale, at jeg ikke kunde forstaa, at der i Representationen reiste sig Stemmer for, at man skulde komme med provisoriske Love. Naar det ærede Medlem forøvrigt har henvendt sin Tale til mig, saa forstaaer jeg det ikke, da jeg ikke har udtalt Noget, som kunde begrunde Saadant enten nu eller tidligere.

Kjær: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har for tredje Gang begjæret Ordet; dertil fordres Thingets Samtykke (Opfordring). Det ærede Medlem har Ordet.

Kjær: Jeg er vis paa at være bleven forstaaet af den hele Forsamling, naar jeg udtalte mig, som jeg gjorde efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister udtalte sig. Jeg vil ikke fortsætte denne Strid længere, men skal henstille til den høitærede Krigsminister Følgende: Derfor der var Udsigt til Krig med det Første, vilde da den høitærede Krigsminister ikke gjøre Brug af provisoriske Love, navnlig paa et Omraade som det, der her foreligger? Altsaa efter min Anskuelse kan Krigsministeren komme i det Tilfælde, at han maa gribe til en provisorisk Lov, og jeg kan ikke finde, at der kunde være Noget derimod at sige — Alt efter Omstændighederne.